

Здраве
от природата

Даников, Н. И. Целебный лимон
Целебный лимон. /Николай Даников. – М. : Эксмо, 2014.

- © Николай Даников, автор, 2019 г.
- © Татьяна Балова, перевод, 2019 г.
- © Стефка Иванова, корица, 2019 г.
- © Книгоиздателска къща „Груд“, 2019 г.

ISBN 978-954-398-618-7

Чудодейната сила на лимона

Николай Даников

Превод от руски език Татяна Балова

Книгоиздателска къща „Труд“
София, 2019 г.

*Посвеждавам на сина си Дмитрий,
който ми помага в работата.*

Леченията, споменати в книгата, нямат за цел да заместят стандартното лечение, предписано от професионални медицински лица.

За всяко медицинско състояние или симптом винаги се консултирайте с квалифициран лекар.

Нито авторът, нито издателят поемат каквато и да е отговорност за вашето здраве или за това как вие избирате да използвате информацията от тази книга!

Предговор

Природата ни е подарила едно безценно богатство – растителния свят, който представлява неизчерпаем източник на хранителни и лечебни средства. Сред различните полезни за човека растения особено място заемат лимоните. Те и получаваните от тях лековити препарати отдавна се използват за лечение и профилактика на голям брой заболявания, включително такива, които са широко разпространени и изключително опасни, като сърдечно-съдовите, нервните, кожните, стомашно-чревните и другите, включително злокачествените образувания.

Открай време лимоните са постоянен компонент в нашето меню. С увереност можем да кажем, че в тях потенциално има повече лековити вещества, отколкото в най-силните синтетични препарати.

Лимоните и получаваните от тях лекарства имат съществени предимства – те въздействат на човешкия организъм много по-благоприятно, отколкото синтетичните лекарствени средства, понасят се по-леко, доста по-рядко предизвикват странични алергични реакции и не притежават кумулативни свойства (не се натрупват в организма).

Извън всяко съмнение е, че лимоните са един от най-големите дарове на природата.

Достъпността, лесното приготвяне, удобството при

използването и липсата на нежелани ефекти дават на човек възможност да се възползва от лечебните свойства на лимона ежедневно и да го включи в домашната си аптека.

Надявам се, че настоящият труд ще ви свърши добра работа, когато се наложи.

От автора

Описание

Лимонът е от семейство Седефчеви, род цитрусови. Освен лимона, към този род се отнасят мандарината, портокалът, citronът, биградията, грейпфрутът и др. Според установената класификация всички тези плодове се наричат цитрусови.

Всички цитрусови, включително лимонът, са вечнозелени растения. През студения сезон на годината листата им не окапват. В тях хранителните вещества не се оттичат като при другите дървета, а постоянно се натрупват. Така че листата представляват нещо като хранилище за важните за растението елементи, които се ползват само за израстването на новите листа, издънките и клоните и за плодоносенето. Здравото лимоново дърво много лесно се отличава от болното. То има голям брой зелени здрави листа, които участват активно във физиологичните процеси на растежа.

Листата на лимоновото дърво живеят между две и три години. Те окапват постепенно, когато остаряят. Ако се наблюдава рязко опадане на листната маса, това говори, че механизмът на растеж е нарушен и растението се нуждае от подхранване с тор. Ако дървото губи листа, това влияе отрицателно на неговото плодоносене.

Кореновата система на цитрусите има една интересна особеност, на която трябва да обърнем малко внимание.

Корените на повечето растения представляват паяжина от коренни влакна, чрез която те черпят вода и хранителни вещества от почвата. Цитрусовите растения, включително и лимонът, не притежават такива. Те са заменени от един особен вид почвени гъби, разположени по корените на дървото, които представляват удебеления, а процесът на този вид симбиоза се нарича „вътрешна микориза“. Отношенията между гъбите и дървото се градят на базата на тази симбиоза – гъбичката получава от дървото хранителни вещества, а тя на свой ред осигурява на растението всичко необходимо за неговия растеж.

Непостоянството на симбиотичната гъба до голяма степен се дължи на поведението на самото дърво. Защото микоризата е доста чувствителна към температурата и към някои други фактори. Например гъбата не търпи липсата на влага и недостига на въздух, ако пръстта е прекалено плътна. При температура над 50 °C или под 7 °C тя загива.

Цветните пъпки се формират предимно през пролетта. От момента на появата им, пъпките се развиват в продължение на един месец и след това се разтварят. Цъфтежът продължава няколко дни, през които цветовете се опрашват. След като цветът окапе, се оформя зачатъкът на плода. Често при първото плодоносене се образуват много завръзи, но тъй като младото дърво още не може да ги изхранва както трябва, много от завръзите окапват, без да са узрели.

Лимоните са може би най-капризните от цитрусовите дървета. За тях е фатална температура под 7 °C, а при отрицателни стойности, настъпват различни нарушения в обменните процеси. Лимонът е много капризен, но това се компенсира от ценните вещества, които той притежава.

Разпространение

За родина на цитрусите по традиция се смятат тропическите и субтропическите региони на Югоизточна Азия и Индия. Лимонът също не прави изключение. По тези земи природата е създала идеални условия за неговия живот – достатъчни количества светлина, топлина и влага, което позволява на дървото да дава плод през цялата година. По тези места цъфтеж се наблюдава два-три пъти годишно. Както виждате, условията, в които се е зародил лимонът, са идеални за него, но това съвсем не означава, че ареалът на този цитрус не се е разпространил и по други части на света.

Цитрусовите растения като цяло се култивират в Азия не от столетие или хилядолетие. Китайците например не са се ограничили само в отглеждането на тази култура, а са се проявили като талантиливи селекционери. Още през първите векове преди нашата ера там са били създадени нови сортове лимони, които след много столетия са били внесени в Европа.

В Русия например лимон може да се отглежда само в южните области със субтропичен климат, по черноморското крайбрежие на Кавказ. Но дори при такъв мек климат, какъвто е черноморският, често се налага да се използват оранжерии, тъй като зимно време често температурите падат под нулата и вали голямо количе-

ство сняг. За да се повиши издръжливостта на лимона, селекционерите създават нови сортове с повишена устойчивост към ниските температури. В такива случаи лимонът се кръстосва с други представители на цитрусовите култури в зависимост от това каква е целта на селекцията.